

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 35. Hæretici divisi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](#)

Sæculum IV. gem edidit, qua singuli hæretici ad mul.
A. C. 392. Etiam decem librarum aurearum damnantur, qui Clericos ordinaverint, aut ab
 ipsis ordinati fuerint; locus, in quo ordinatio facta, fisco cedet. Si loci Dominus id ignoraverit, Locatarius liber conditionis decem libris auri multabitur, si ex genere servili, fustibus cæde-

L. 3. de his tur, & proscribetur. Post unum ferme qui sup. Re-mensem decima octava Augusti aliam le-

lig. C. Th. gem direxit ad Potamium Ægypti Praefectum, qua illi proscribi jubentur, qui disputando de fide Catholica populum turbare ausi fuerint, cum id ipsum jam

L. I. & 2. ib. antea bis diversis legibus fuisset prohibi-
 tum.

§. XXXV.

Hæretici divisi.

Sup. n. 13. Hæretici suis seipso divisionibus attere-
Socr. V. c. 23. bant. Dorotheus, & Marious am-
Sozom. bo Arianorum Episcopi Constantinopolis,
VII. c. 17. separatos agebant conventus, exortis in-
Theod. hær. fab. IV. c. 4. ter ipsos simultatibus super quæstione;
 an Deus possit dici Pater ante existentiam Filii? Gothi juncti sunt Marino cum Se-
 lina suo Episcopo, Ulfilæ Successore; hinc secta ista Gothorum dicta. Etiam Psatyriani dicebantur, ob quemdam no-
 mine Theocæstum, qui certum placenta-
 rum genus venumdabat. Hi iterum in duas partes iverunt; Agapius Episcopus Ephes,

Ephesi, a Marino ordinatus, novæ Sectæ Sæculum IV.
auctor fuit, Curtianorum, aut Pithecia-
norum dictæ, eo quod hujus sectæ mem-
brum esset quidam, nomine Curtius, bre-
vissimæ staturæ, & gibbus, ita ut hujus
hominis species non multum a simia ab-
horret. Multi Clerici Ariani, his di-
visionibus offensi, ad Ecclesiæ sinum re-
diere. Eunomiani quoque ob quaestio-
nes de nomine divisi. Aliqui eorum se-
quebantur aliquem Theophronium, qui
Aristotelis Logicæ operam dederat, alii
alium, nomine Eutichium. Baptismi for-
mam corruperunt, nam non amplius in
Nōmine Sanctæ Trinitatis baptizabant,
sed in JESU Christi morte. Macedonia-
ni in Sectatores Presbyteri Eutropii, &
Carterii, qui separatos adibant conven-
tus, dividebantur.

A. C. 392.

Inter Novatianos quoque schisma ex-
ortum. Quidam Judæus, cui nomen Sab- *ibid. c. 21.*
batius, Christianam Religionem, & Nova-
tianorum Sectam amplexus, a Martiano, *Socr. VII.*
tunc Constantinopoli hujus sectæ Episco-
po, Presbyter ordinatus est. Sabbatius
quidem ordinate vivebat, & rigide, sed
necdum penitus Judæum exuerat, & Epis-
copatum affectabat. Conventus agere
cœpit, causas, nescio quas, obtendens.
Tunc Martianum pœnituit, quod eum or-
dinasset, dicebatque; *satius fuisset mani-
bus meis spinas tangere, quam eas hujus*
Hist. Eccles. Tom. IV. Qqq homi-

18.

Sæculum IV. *hominis capiti imponere.* Tandem Con.
A. C. 392. cilium suæ Sectæ Episcoporum coegerit
 Sangarin, urbem commerciis notissimam,
 prope Helenopolim in Bithynia, in quo
 Sabbatius comparere jussus. Causam in-
 terrogatus, cur se ab Episcopo separaret,
 respondit, Decretum Concilii Pariensis
 de Paschate non observari. Parus, vi-
 cus erat Phrygiae, ubi aliqui Novaciano-
 rum Episcopi, sub Valente Principe con-
 congregati, ut eo magis a Catholicis distin-
 guerentur, decreverant, ut eo tempore
 quo Judæi, Diem Paschalem, verumca-
 men semper die Dominica, celebrarent.
 Concilium Sangariense, ne ulla Sabbatio-
 excusationis umbra superesset, statuit, ut
 cuique Pascha ea, qua vellet, die celebrare
 liceret, dummodo ab aliorum Commu-
 nione non recederet. Hoc Decretum No-
 vatianorum, non tantum Decreto Concilii
 Nicæni, sed etiam primis ipsorum regu-
 lis contrarium erat, utpote, qui conser-
 vandæ strictioris Disciplinæ specie ab Ec-
 clesia discesserant.

§. XXXVI.

Hæresis Arianorum.

Diversis Arianorum Sectis accensi-
 possunt Arianiani, quamvis in Doctrina
 Trinitatis ab Ecclesia non diverterent;
 Auctor hujus hæresis fuit Aerius, Eusta-
 thi Sebastei amicus, & ejusdem olim in
 vita

Epiph. hær.

75.